

[Lizzie Lichtenberg]

Den konservative gruppe har længe – lige siden vi tiltrådte regeringen – arbejdet på, at man skulle forbedre børnefamiliernes vilkår. Den konservative gruppe er også af den opfattelse, at det ikke gøres ved at udbygge institutioner yderligere; det gøres ikke ved at indskrænke børnefamiliernes valgfrihed, men tværtimod ved, at de får større valgfrihed til at få passet deres børn. Jeg var i min ordførertale på det tidspunkt også inde på, at det var et spørgsmål om, at børnene blev synlige på arbejdsmarkedet. Det vil sige, at når arbejdsmarkedets parter skulle forhandle, skulle de have børnefamiliernes vilkår med i forhandlingerne. Det er ikke noget nyt, fru Jytte Hilden er kommet med her, for vi har altid sagt det, lige siden vi kom i regering, og det blev meget kraftigt understreget i den børnepolitiske redegørelse den 15. december 1988.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal selvfølgelig beklage, at fru Karen Højte Jensen ikke er til stede, men den kendsgerning kunne jeg ikke forholde mig til, da jeg forberedte, hvad jeg ville sige i mit første indlæg. Jeg havde bare orienteret mig i dagens aviser, og jeg kan citere fra Jyllands-Posten:

»Det er børnefamilierne, der mest trænger til en forbedret økonomi. Og et af deres største problemer er de dyre daginstitutioner, siger hun.«

Denne »hun« er fru Karen Højte Jensen. Så klart har jeg aldrig før hørt det udtrykt af en konservativ socialpolitisk ordfører. Jeg glæder mig over de ord, og jeg går ud fra, at det ikke er et fejlцитat, og jeg skal nok huske at sige det til fru Karen Højte Jensen selv, når hun dukker op.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg er enig med fru Jytte Hilden i, at der er unge børnefamilier, som er i en økonomisk vanskelig stilling. Jeg tror også, fru Jytte Hilsen vil være enig med mig i, at vi er nogle, der tilhører en noget forkælet generation. Kunne vi forestille os, at vi i vores alder skulle yde noget for, at de helt unge børnefamilier fik det bedre, medvirker vi gerne til det.

Men så kommer spørgsmålet: På hvilken måde skal det ske? Læser man det socialdemokratiske forslag, ser man, hvordan Socialdemokra-

tiet ensidigt fokuserer på institutionsløsningen, og her er Kristeligt Folkeparti ikke med. Vi ønsker netop at give børnefamilierne både bedre vilkår og øgede valgmuligheder. Så længe Socialdemokratiet alene vil hjælpe de børnefamilier, der vælger en institutionsløsning, støtter vi ikke et socialdemokratiske forslag. Det betyder ikke, at vi ikke vil hjælpe børnefamilierne, vi vil bare hjælpe dem sådan, at vi hjælper alle børnefamilier, uanset hvilken pasningsform de vil vælge til deres børn. Netop fordi Socialdemokratiet vælger en ensidig løsning, kan vi ikke støtte det.

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil ganske kort sige, at jeg er fuldstændig enig med den sidste taler. Det er ikke institutionsløsningerne, vi skal støtte, men derimod børnefamiliernes.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal ikke gentage, hvad der er blevet sagt ved både første- og andenbehandlinger tidligere, men i dette forslag står der intet om, at man kun skal vælge institutionsløsninger. I dette forslag står der noget om, hvad prisen skal være, hvis forældre ønsker en institution: en vuggestue, en børnehave, en integreret institution, et fritidshjem, skolefritidsordninger, eller hvad det nu måtte være. Facts viser, at utrolig mange forældre ønsker og er meget glade for disse løsninger, men det skal ikke stå upåttalt, at der intet står om, at alle skal vælge den samme løsning. Der skal bare være rimelige vilkår for dem, der vælger denne løsning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 53 (S og SF) stemte for, 73 (KF, V, FP, RV, CD og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 40:

Forslag til folketingsbeslutning om skolefritidsordninger.